

DRIE PORTRETTEEN VAN ARTSEN OP DE KIESLIJST

Artsen opteren voor gemeentelijk pluche

Links en rechts duiken artsennamen op de kandidatenlijsten voor de gemeenteraadsverkiezingen op. De ene arts mikt op voortzetting van het huidige raadslidmaatschap, de andere draait warm voor een latere politieke loopbaan.

CINDY VORSELMAN (43), bedrijfsarts bij Zorg van de Zaak, staat op plaats 3 van de PvdA-lijst in de gemeente Assen. Ze gaat voor een tweede termijn als raadslid.

'De PvdA heeft de toekomstvisie waar ik me het meeste bij thuis voel. Mensen wie het goed gaat, kunnen voor zichzelf zorgen, en kwetsbare mensen hebben recht op ondersteuning. Om die reden ben ik ook bedrijfsarts geworden. Als arts en politicus kan ik mensen helpen, individueel en op beleidsniveau. Voor mijn huidige termijn was ik ook al zogenaamde eerste opvolger in de raad. Dan mag je niet stemmen maar wel het woord voeren in de raad als eerste plaatsvervanger voor zittende fractieleiden. In mijn portefeuille heb ik zaken als Wmo, volksgezondheid, sociaal en maatschappelijk werk, maar ook mantelzorg en toegankelijkheid voor mensen met een beperking. Ik kijk als arts naar alle onderwerpen met een medische

MARCEL J. DE JONG

blik. Komt er een nieuw industrieterrein?
Hoe zit het dan bijvoorbeeld met de stikstof-
uitstoot?

Er is een VN-verdrag geratificeerd voor de
rechten van mensen met een beperking wat
betreft toegankelijkheid. Gemeenten moe-
ten hiervoor plannen maken, ook als het
gaat om de inrichting van een stad, en dat
onderwerp heb ik in Assen op de agenda
gekregen. Ik heb geregeld dat de informatie
over het ondersteunen van mantelzorgers
op de gemeentelijke website is verbeterd. En
we proberen te achterhalen waarom relatief
veel jongeren in Assen gebruikmaken van
zware jeugdzorg.

Zorg heeft wel onvoldoende op de agenda in
deze raad gestaan. Het ging vaak over man-
telzorg en huishoudelijke hulp, maar niet
over eenzame ouderen, lichamelijk beperk-
ten of voormalig ggz-patiënten: groepen die
de raad niet veel hoort. Veel onderwerpen
zijn nog ongrijpbaar voor de gemeenteraad.
Als je er niets over hoort, wil het nog niet
zeggen dat alles ook goed gaat.

‘Als bedrijfsarts met
kantooruren is het voor mij
makkelijker om raadslid te zijn’

Ik ben van vijf naar vier dagen werk als arts
gegaan toen ik raadslid werd. De vrijdag
gebruik ik voor zaken als fractieoverleg of
werkbezoeken. Er zijn weken dat ik vier
avonden weg ben voor raadsvergaderingen.
Als bedrijfsarts met kantooruren is het voor
mij makkelijker om raadslid te zijn dan voor
een arts met avonddiensten, denk ik.
Op inhoud zou ik ook best wethouder wil-
len worden, maar dat stuit op een praktisch
bezwaar: het wethouderschap in Assen is
een fulltimebaan. Ik sluit niet uit dat ik in
de toekomst nog eens een gooi doe naar het
Kamerlidmaatschap. Maar het raadswerk is
bevredigend, ik wil me nu inzetten voor de
gemeenteraad.’ ■

MARJOLEIN VAN MARREWIJK (25),
anios op de SEH van zieken-
huis Franciscus Vlietland,
staat op plaats 19 van de CDA-
lijst in de gemeente Westland.

‘Ik heb enkele jaren geleden in de
werkgroep volksgezondheid, wel-
zijn en sport van het CDJA, de jon-
gerenorganisatie van het CDA,
gezet. In de werkgroep dachten we mee
over de standpunten van het CDA over zorg
en sport. Het vakgebied van volksgezond-
heid is vanwege mijn opleiding voor mij
belangrijk. En ik heb zelf aan topsport
gedaan. In 2009 won ik de 800 meter junio-
ren bij het Nederlands Kampioenschap
Atletiek.

Ik ben katholiek opgevoed, zing in het
jongerenkoor van de kerk en ben daar
secretaris. De christelijke visie van het CDA
spreekt me aan. De wens om voor elkaar te
zorgen, en voor de mensen die voor ons
hebben gezorgd. Het is een christelijke
partij met een meer liberale tak dan de
ChristenUnie en SGP.

Of mijn politieke activiteit is ingegeven
door mijn arts-zijn? Dat vind ik lastig. Ik
vind wel dat je de kwaliteiten die je hebt,
moet laten zien. Als arts zie je vanuit de
praktijk nog beter waar de problemen en
knelpunten in de zorg zitten. Op de SEH
waar ik werk, komen de thuiswonende
80-plussers met een gebroken been binnen,
die niet meer naar huis kunnen maar voor
wie geen revalidatieplek is.

HARMEN DE JONG

‘Vanuit de praktijk zie je nog beter waar de knelpunten in de zorg zitten’

NICKI POUW-VERWEIJ (26), arts-onderzoeker bij VUmc, staat op plaats 9 van de Forum voor Democratie-lijst in de gemeente Amsterdam.

‘**T**huis heb ik de politieke interesse met de papepel ingegoten gekregen. We discussieerden uitgebreid over politiek aan de keukentafel. Ik was eerder niet actief voor een partij, want er was geen partij waarbij ik het gevoel had dat die bij me paste.

Ik leerde FvD kennen door het Oekraïne-referendum. Ik vind directe democratie en referenda heel belangrijk. Maar doorslaggevend voor mij waren de vernieuwende standpunten over de zorg die ik las in het landelijke programma. FvD richt zich bijvoorbeeld op generatiebestendig wonen. De partij ziet architecten en de bouwsector graag samen woningen maken waar meerdere generaties in kunnen samenwonen, wat ik een heel mooi idee vind. En FvD is voor een kenniskabinet, waarbij mensen uit de praktijk het kabinet vormen. Dat lijkt me heel logisch. Waarom

Met mijn negentiende plek op de lijst is het niet mijn intentie gelijk de raad in te gaan. Maar als er vragen zijn over gezondheidszorg en sport, wil ik me er graag mee bemoeien en mijn visie geven aan de CDA-fractie. Als ik nu met voorkeursstemmen wordt gekozen, kan ik het niet maken om níet de raad in te gaan. Dan zal ik alle zeilen bij moeten zetten. Arts zijn is al niet mis qua drukte, en ik loop nog hard, geef hardlooptrainingen en zing in het koor. Ik moet kijken hoe het in de toekomst loopt. Ik wil huisarts worden. Dan kun je als waarnemer werken en heb je meer realistische mogelijkheden voor flexibiliteit.

Ik zou graag op de agenda van de gemeenteraad zien dat er extra zorg voor ouderen die thuis willen blijven wonen komt. En dat de raad kijkt wat de gemeente kan doen om eenzaamheid onder ouderen te bestrijden.’ ■

neem je daarvoor niet een arts of een verpleegkundige, die de praktijk kent? De partij wil de bureaucratie in de zorg aanpakken. Het zou mooi zijn als ik als arts daar iets aan kan bijdragen. Ik werk met reumapatiënten en zij moeten soms door een enorme papiermolen voor hulpmiddelen. Dat gaat me erg aan het hart.

Ik ben gevraagd of ik me voor de partij wil inzetten tijdens een gesprek met een partijlid rond de landelijke verkiezingen. Ik heb een training gehad over de achtergrond van de partij en een discussietraining. Wat ik vooral wilde, was meeschrijven aan het plan voor de zorg. Een raadszetel is op dit punt in mijn leven, nu ik hoogzwanger ben en promoveer, niet ideaal. In een grote gemeente als Amsterdam ben je zeker twintig uur per week kwijt aan raadswork. Maar als ik met voorkeursstemmen word gekozen, ga ik absoluut de raad in. En op een later moment wil ik zeker raadslid worden. Ik ben in de eerste plaats arts, maar ik wil er graag iets bij doen.

‘Ik zou willen dat de Amsterdamse raad nu werk maakt van thuiszorg’

Ik zou willen dat de Amsterdamse raad nu werk maakt van thuiszorg. Je kunt niet én verzorgingshuizen sluiten én op de thuiszorg bezuinigen, dan blijft er niets over. Ik heb de gevolgen gezien toen ik tijdens mijn studie werkte als verzorgende in de thuiszorg. Daarom wil ik de gemeentepolitiek in, omdat dit in de gemeente wordt geregeld. Ook speelt eenzaamheid erg in

Amsterdam. Het is sneu dat er in een grote, levendige stad tegelijkertijd zoveel mensen eenzaam zijn. En het zou mooi zijn als er meer integraal wordt samengewerkt rond spoedeisende hulp en verloskunde.’ ■

web

Eerdere MC-artikelen over dit onderwerp vindt u onder dit artikel op medischcontact.nl/artikelen.